A°. 1847. No. 45.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld tweemaal wordt uitgegeven, en wel op Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f 5 in de drie maanden.

WOENSDAG 3 MAART.

De prijs der Advertentiën (voor vijf regels, 1.00, en voor elken regel meer 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

ZWITSERLAND.

Van de Zwitsersche grenzen, 23 febr. Het *Vorort* heeft zich onlangs tot de kamerlecij van het Oostenrijksche gezantschap gewend, om aanvraagde het aanrakken der troepen op de Tessiner grenzen inlichtingen te verlangen. Het antwoord hierop moet zeer bevredigend uitgevallen zijn en andermaal het bewijs inhouden, dat de Oostenrijksche regering er zelfs in de verste niet aan denkt, om den voet op Zwitsersch grondgebied te zetten.

— In den grooten raad te Zürich kwam het onlangs tot hevige discussiën over het invoeren der Fransche taal, als hoofdvoorwerp in de kantonnale school aldaar.

— Het voorstel, om zich aan het tot concordaat van Bern, Aargau, Solothurn en Baselland aan te sluiten, zal wel, door de omstandigheden een nader onderzoek onderworpen worden, vooral, dewijl men in Zurich een [illegible] beraadslaagt, om, *op de eene of andere wijze met het Duitsch-Tolverbond in verbinding te treden.*

OOSTENRIJK.

Weenen, 23 febr. Het groote nieuws van den dag is de [illegible] van de hoven van Oostenrijk, Frankrijk en Engeland met de Ottomansche Porte, om de doorsteking van de landengte van Suëz nog in den loop van dit jaar te doen plaats hebben. Volgens de getroffene overeenkomst neemt Oostenrijk de opneming der kusten, de haven en de mondingen tot aan de woestijn, die reeds door Egypte begonnen [illegible] rekening; Frankrijk het [illegible] deel der [illegible] Engeland voor de havens en het maken van alle noodige bassins en werken te Suëz zorgen. Ten dezen einde zal van de Oostenrijksche zijde de Lloyd van Triëst, en van de Engelsche zijde de Oostindische compagnie in de Roode zee de stoom- en andere schepen en materialen leveren. Onze beroemde opper-ingenieur *Negrelli* zal zich reeds in den loop der maand april met twaalf ingenieurs naar Egypte begeven, om de reeds door Fransche ingenieurs aangevangene nivelering der woestijn bij te wonen. Na de voltooijing van dit reuzenwerk zal de overtogt over de landengte van Suëz voor Europa opengesteld worden.

PRUISSEN.

[illegible] hier weder van gesproken, dat Oostenrijk voornemens zijn zoude, zich aan het Duitsche Tolverbond aan te sluiten en wel, gelijk fabrijkanten alhier, die Weenen onlangs bezocht hebben, versekeren, onder de voorwaarde, dat het invoerregt voor den centenaar twist op 7 Thlr. verhoogd worde. Men ziet ligtelijk in, wat dit gerucht eigenlijk te beduiden heeft. Op 5 tot 6 Thlr. invoerregt voor den centenaar twist hebben het, over het algemeen, de zuid-Duitsche [illegible] sedert lang begrepen; thans komt, naar ze versekeren, Oostenrijks aanbod, om tot het Tolverbond toe te treden, daarbij. Dit gerucht mist, echter, allen goeden grond, zoo als uit geloofwaardige bron kan verzekerd worden. Het is niet anders dan eene herhaling der sedert zeven tot acht jaren dikwerf met veel stelligheid verspreide berigten, die eenmaal zooverre gingen, dat zij die aansluiting als onmiddelijk plaats te grijpen aanduidden.

— De laatste aflevering van het »*Handels-archief*" behelst eene opgave van de in het buitenland aangestelde Pruisische consuls. Volgens deze opgave, worden de belangen van onzen handel door 233, en, met inbegrip van 6 afhankelijke plaatsen, door 241 bedienden vertegenwoordigd. Daaronder bevinden zich 11 consuls-generaal: voor Guatimala, de Vereenigde Staten, België, Denemarken, Hamburg, met inbegrip van den Holsteinschen oever der Elbe, Altona, Glückstadt, van den Hannoverschen oever der Elbe van Harburg tot aan den mond der Elbe; voor Kurland, Lijfland, Warschau, Grootbritanje en Ierland, voor het koningrijk Granada, voor Alexandrië, Moldavië en Walachije. (Het consulaat-generaal van Brazilië is voor 's hands onbezet en wordt tijdelijk door den consul van Rio waargenomen.) Buitendien zijn er in dienst 119 consuls, 85 vice-consuls, 14 consulaire private gemagtigden en 2 handels-agenten in de onderscheidene werelddeelen en staten. (Van Pruissische consuls in *Nederland* wordt geen gewag gemaakt. Misschien omdat die van zelf spreken?)

ENGELAND.

Londen, 27 febr. In het Lagerhuis heeft lord *John Russel* gisteren avond, op eene interpellatie van den heer *Herr*, of, ten behoeve van Ierland, ook gelijktijdig met den invoer van graan uit Amerika, een stelsel van landverhuising geregeld zou kunnen worden, den antwoord gegeven: dat het gouvernement, voor het oogenblik, niet voornemens was, eenige regtstreeksche aanmoediging aan de landverhuising te bieden; dat de Iersche armenwet een artikel inhield, waarbij aan de districten hoe opgenomen aangelden, ter bevordering van de landverhuising, veroorloofd werd, en dat de drift tot die landverhuising, ook zonder aanmoediging van het gouvernement, sterk genoeg zou wezen.

— Prins *Albert* is met eene meerderheid van 10 stemmen tot kanselier van de universiteit van Cambridge gekozen: zijn mededing[illegible] had aanvankelijk 24 stemmen en later 8 stemmen gehad, maar [illegible] slotte was de meerderheid ter gunste van den prins overgeslagen.

— Eindelijk hebben zich de Chinezen gewaagd, de vaart naar Europa te ondernemen. Een groote jonk, op de werf van Kokien vervaardigd, is den 6den december van Hong-Kong naar Engeland gestevend. Dit vaartuig, *Ki-Ia* genaamd, grootendeels met Chinesche matrozen bemand, en in plaats van zeilen met groote matten zullen voorzien, is gelast [illegible] zullen [illegible] spelers en muzikanten, die te Londen hunne kunsten zullen vertoonen. Voorzeker zal de aankomst van deze Chinesche jonk te Londen, welke die stad omstreeks de maand mei zal bereiken, een vreemd schouwspel opleveren, en wellig zal deze eerste proefneming door andere achtervolgd worden, zoodat deze eenwen heugende afzondering van China eindelijk schijnt te zullen ophouden.

FRANKRIJK.

Parijs, 27 febr. De Kamer der Afgevaardigden heeft heden in de bureaux, onder anderen, het wetsontwerp over het beplanten der bergen met bosschen behandeld en bij deze gelegenheid is het behoud van boschgrond ernstig ter sprake gekomen. Dit wetsontwerp, dat, wegens de laatste overstroomingen, zeer belangrijk is geworden, heeft voornamelijk ten doel, om naar een volledig plan de bergen met bosschen te voorzien; van meer dadelijk belang zijn de overige bepalingen betrekkelijk het in stand houden van boschgrond op alle plaatsen, waar men [illegible] wil oprigten. De uitgaven, vereischt door de sommen, welke men tot aanmoediging wil geven aan de gemeenten en particulieren, die willen medewerken tot het beplanten van bergen en andere onkosten, worden op 400 000 franken 's jaars gesteld. Eene som van 100,000 franken zal buitendien besteed worden aan de waterwerken gedurende de jaren 1847 en 1848. In dit ontwerp stelt men voor, de veldwachters af te schaffen.

— De maarschalk *Bugeaud* heeft de volgende proclamatie gerigt tot de Arabieren, ten einde de door *Abd-el-Kader* verspreide geruchten te logenstraffen: »Arabieren! *El-Hadj-Abd-el-Kader* laat overal het gerucht verspreiden, dat hij met ons in onderhandelingen is getreden, alsof hij een sultan ware, met wien de groote koning der Franschen kon onderhandelen als een gelijke met een gelijke. Dit is al weder eene der duizende listen, welke hij zoo dikwijls gebruikt heeft, om u te misleiden en u in het verderf te storten. Vertrouwt geen dezer geruchten. Wij willen nimmer [illegible] de traktaten met hem hernieuwen, welke hij-zelf heeft geschonden. Er blijft hem slechts eene zaak over te doen, en deze is: zich en zijne familie op de edelmoedigheid van den koning der Franschen over te geven. Onze vorst is groot en edelmoedig, en hij zal hem niet behandelen, zoo als hij zich onderwerpen wil; buiten dat, is er slechts kruid en lood voor hem. Weet, dat er zelfs geen brief meer van hem zal worden aangenomen, tenzij hij iemand zende, die zijn vertrouwen deelt, om ons zijne onderwerping aan te kondigen."

BELGIE.

Brussel, 28 febr. De gelden, door het gouvernement tot leniging van het gebrek in de buide Vlaanderen beschikbaar gesteld, beloopen tot dusverre elfmaal honderd duizend franken.

— Onze straten zijn tegenwoordig letterlijk opgepropt met bedelaars; de politie schijnt sedert acht dagen in last te hebben, hen niet meer aan te houden; zij maken hiervan gebruik, om, wie zich te goedhartig betoont, geld af te persen.

Antwerpen, 28 febr. Onze handel blijft nog altijd klagen over het onbereikende van het gestelde voorgenomene, het het vervoer van goederen naar Duitschland, en de schade die ons zoo aan geld als tijd gaarlijks na zich sleept.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 3 maart. Wij hebben gehoord, dat mr. *C. Verwaijen* met een 100tal [illegible] landgenooten van Zijnegt naar Antwerpen [illegible] trokken, om aldaar naar Noordamerika te begeven. Dat de heer *C. Verwaijen* zich aldaar eenen [illegible] zoude stichten, *Dinabara* genaamd, hij hij gezien worden door de *Sebeden* met de zijnen, van Utrecht, die wel gaarne nieuwen stand, maar slechts eene nieuwe stad hoopt te stichten, welke wellig de naam van *Nieuw Utrecht* zal worden gegeven. Terwijl vele landverhuizers zich naar Noord-Amerika begeven, is bekend, dat men Zuid-Amerika over het hoofd ziet, alwaar niet minder [illegible] vruchtbaar land te bekomen [illegible] is. Venezuela is daartoe meer geschikt en ligt in de nabijheid van het Nederlandsche eiland Curaçao, alwaar men landgenooten [illegible] nabijheid men woont; en [illegible]

bevolking van blijven. Toen de generaal *Kraijenhoff* in 1825 zich op Curaçao bevond, ontving hij een diplomatiek bezoek van den heer *Merida*, afgevaardigde van den generaal *Bolivar*, president van de Columbiaansche republiek, die zich beklaagde over de kleine bevolking van dezen nieuwen staat, die meer dan 20 millioenen bewoners zoude kunnen voeden, terwijl tot dien tijd toe de pogingen vruchteloos geweest waren, om vreemde volkplantingen uit Europa tot zich te trekken.

's Gravenhage, 28 febr. Voor het provinciaal hof in Utrecht werd den 23sten dezer behandeld de zaak van *W. v. d. H.*, uit Soest, den zoon van eene welgestelde familie. Hij was beschuldigd van gangbare zilveren Nederlandsche muntspeciën nagemaakt, en misdadig in omloop gebragt te hebben. Nadat de procureur-generaal de beschuldiging had ontwikkeld, requireerde hij, dat de beschuldigde zou worden gegeeseld, gebrandmerkt, met den strop aan den galg vastgemaakt, en gevangen gezet voor een tijd van niet langer dan 20 jaren. Op verzoek der betrekkingen had de advokaat mr. *B. G. A. Paost* zich met de verdediging wel willen belasten.

Bij arrest, heeft het hof de straf het naast aan den dood uitgesproken, en 8 jaren tuchthuis-straf.

's Gravenhage, 3 maart. Naar men vernoemt heeft Z. M. dezer dagen in de arrondissements-regtbank te Rotterdam benoemd: tot vice-president den heer mr. *A. Hoogaers*, en tot regters, de heeren: mr. *G. Mees*, thans hoogleeraar te Deventer, en mr *A. Hoynck van Papendrecht*, thans regter-plaatsvervanger in gemelde regtbank.

— Al de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zullen zich morgen wederom bezig houden met het onderzoek der ontwerpen van wet, uitmakende het nieuwe Wetboek van Strafregt.

— Z. Exc. de minister van financiën heeft, den 9den februari jl., aan de heeren arrondissements-directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, eenen brief geschreven, hoofdzakelijk inhoudende, dat het in den aard der zaak ligt, dat, bij het verleenen van vrijdom van den accijns op het binnenlandsch gedisteleerd van sommige fabrijken en tranjken, de bedoeling des wetgevers geweest is, dat het gedisteleerd tot geene andere einden zou dienen of gebezigd worden, dan ter vervaardiging van het fabrikaat, waarvoor het bestemd was, en dat derhalve door de fabrijkanten en tranjkanten alleen het fabrikaat, *en wel geheel voltooid*, zou worden afgeleverd, maar geenszins het gedisteleerd als grondstof, al ware het dan ook door vermenging met andere speciën, tot andere oogmerken onbruikbaar gemaakt, zou worden uitgeslagen; dat van daar dan ook, bij circulaire van 6 october 1843, no. 13, aan de fabrikanten van alcoholische vernissen is verboden het binnenlandsch gedisteleerd, na bij den inslag met andere speciën te zijn vermengd, in dien toestand, en zonder verdere bereiding te hebben ondergaan, uit te slaan; dat, wel is waar, meer dan eens het gedisteleerd, dat met rozemarijn die vermengd was, om in den tijd aangewende redenen, bij circulaire van 7 december 1843, no. 134, is ingetrokken, doch daar het den minister gebleken is, dat door de in gemelde circulaire vervatte opgevingen misbruiken werden gemaakt, waaraan die ook ten gevolge hadden, dat meer proces-verbalen moesten worden opgemaakt, de minister dit punt in nader overweging heeft genomen; dat het dan ook, na rijp overleg, is, dat hij zich verplicht acht, de heeren arrondissements-directeurs, onder intrekking der circulaire van 7 december 1843, no. 134, te verzoeken, om de noodige orders te stellen, ten einde alle pijlaag van vermengd gedisteleerd ten strengste worde tegengegaan, en aan de fabrikanten en tranjkanten alleenlijk worde toegelaten de uitslag van hun *geheel voltooid* fabrikaat, vervaardigd overeenkomstig de bepalingen der wet, dat is, door azijnmakers en fabrikanten van alcoholische vernissen, zonder distelatie of rectificatie, en door al de anderen met distelatie of rectificatie; dat de heeren arrondissements-directeurs worden verzocht, van deze circulaire door de ontvangers aan de belanghebbende fabrikanten te doen kennis geven; dat Z. Exc. het eindelijk ook noodzakelijk acht, dat, bij uitslag of vervoer van azijn of andere vloeistoffen, tot welker vervaardiging vrijdom van accijns om het benoodigde gedisteleerd heeft kunnen zijn verleend, van tijd tot tijd een of meerder fusten, flesschen, kruiken of kannen worden geopend, om te onderzoeken, of dezelve werkelijk *geheel voltooide fabrikaten*, en geen vermengd of onvermengd gedisteleerd bevatten.

— Bij ministeriele resolutie, van 9 februari jl., is bepaald, dat voortaan elk vat binnenlands gedisteleerd, tot het vrijdom verdende ingevolge ter verzaardiging van onderscheidene soorten, zal moeten worden vermengd op de wijs, die thans bij elk preparaat is uitgedrukt. Den heeren arrondissements-directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen is te kennen gegeven, dat de vermengingen zullen worden voorgeschreven bij al de concessiën, van nu af aan af te geven; zijnde de dezelve heeren arrondissements-directeurs uitgenoodigd, om op de reeds uitgereikte concessiën, door daarop te stellen aanteekeningen, de nieuwe vermengingen toepasselijk te maken, en daarbij tevens te vermelden, dat de vermengingen op niet minder dan *vijf* kannen zullen worden toegepast. Voorts zijn heeren arrondissements-directeurs verzocht, om de noodige orders te stellen, ten einde: 1o. de ambtenaren, met de vermenging belast, ten ernstigste aan te manen, om de vermenging zoo tijdig mogelijk te doen en daarmede niet te verwijlen, noch het gedisteleerd onvermengd langer dan volstrekt noodig is, onder den fabrikant te laten; 2o. dat de vermenging met de meest mogelijke zorgvuldigheid en naauwkeurigheid worde bewerkstelligd, en de ambtenaren zich vóór de vermenging vooral verzekeren, dat de hoeveelheid en sterkte van het gedisteleerd met de biljetten overeenkomen, en het gedisteleerd niet reeds vroeger vermengd is geworden; 3o. dat aan de ambtenaren worde te kennen gegeven, dat de minste nalatigheid, verzuim of zorgeloosheid in deze, daar bevind van zaken, ernstig zal worden gestraft, en 4o. dat door de controleurs een wakend oog worde gehouden op de wijs, waarop de ambtenaren bij de vermengingen te werk gaan.

— Bij eene andere ministeriele resolutie, van 9 februari, is aan de heeren arrondissements-directeurs te kennen gegeven, dat bij § 2 der algemeene instructie, van 18 augustus 1845, no. 61, bepaald is, dat door de controleurs aanteekening moet worden genomen van het bedrag der kohieren van de *directe* belastingen, die hun bij vandere verzending worden toegezonden, met het doel dezer bepaling ook strekt, om de controleurs in de gelegenheid te stellen, om, naar den aard hunner betrekking, op de behoorlijke en tijdige invordering en overstorting dier middelen toe te zien; gelijk die ambtenaren dan ook, volgens § 55 dier instructie, bijzonder verpligt zijn, al wat de gerezelde behandeling van het onderwerp der vervolgingen aangaat, met zorgvuldigheid gade te slaan; dat, om aan deze hunne verpligtingen naar eisch te kunnen voldoen, het noodig is, dat zij kennis dragen van den stand der invordering, waarin zal kunnen strekken, dat de ontvangers gelijktijdig met de toezending hunner maandstaten aan de arrondissements-directeurs, aan den betrokken controleur dien toekomen eene opgave van hetgeen op ieder middel en over elk dienstjaar, overeenkomstig de geldswaarde aangenomen is, en welke opgaven zich enkel tot cijfer-getallen bepalende, alsdan zeer beknopt kunnen zijn.

— Bij eene resolutie van 16 februari, heeft de minister van financiën, in aanmerking genomen, dat volgens de dezerzijds ingekomene berigten, met het bepalen van het gewigt der graan- of meelzakken, op de meermalen voorhanden wordende bevonden verschillend wordt gehandeld, en dat daarin niet wordt opgelegd de bepalingen der laatste zinsnede van artikel 28 der wet dezer dagmaal, van 29 maart 1843, welke bepaling volgens artikel 39 derzelfde wet, zoo wel op den meelzak als op de hekenmaat is toepasselijk is, de heeren arrondissements-directeurs uitgenoodigd, om de betrokkene onder hen ressorterende ambtenaren aan de bovenvermelde voorschriften te herinneren, en, zoo noodig, te zorgen, dat voortaan dienovereenkomstig worde gehandeld.

— Bij resolutie van 19 februari jl., is in aanmerking genomen, dat door sommige ambtenaren van de actieve dienst, bij het ontdekken van plaats gehad hebbende buitengewone lekkaadje van dranken in particulier entrepot, daarvan niet zoo spoedig mogelijk proces-verbaal wordt opgemaakt, maar weken of soms maanden door heen wordt gegaan, om dat feit bij zoodanige wijze te constateren; en dat, aan den anderen kant, daar, waar de ambtenaren zoodanig proces-verbaal ten behoorlijken tijde opmaken, de entrepositarissen zich niet binnen de veertien dagen na de dagteekening van die akte, ter bekoming van afschrijving, bij rekwest aanmelden, uit hoofde, gelijk zij zeggen, van onbekendheid met hetgeen te dien aanzien is voorgeschreven. Uit dien hoofde zijn arrondissements-directeurs uitgenoodigd, om de betrokkene ambtenaren in hunne directiën aan het bepaalde bij de resolutie van 9 december 1828, te herinneren, met het: 1o. aan de ontvangers, om te zorgen, dat de inhoud dier resolutie op nieuw aan de op hunne kantoren rekenpligtige entrepositarissen worde medegedeeld, en die mededeeling ook steeds te doen aan handelaren, die voor het vervolg particuliere entrepôts mogten aanleggen; en 2o. aan de ambtenaren van de actieve dienst, om, bij het ontdekken van buitengewone lekkaadjen van dranken in particuliere entrepôts, daarvan steeds zoo spoedig mogelijk een proces-verbaal van bevinding op te maken.

Rotterdam, 28 febr. Een dagblad van Liverpool behelst het uitvoerig verslag eener kort dezer gehouden vergadering van actie-houders in de Nederlandsche Rijnspoorweg-maatschappij. Niet alleen was die vergadering zeer talrijk, maar de algemeene belangstelling in de zaak zoo groot, dat, naar men ons meldt, op den dag der uitgave van het dagblad, 8400 exemplaren daarvan verkocht zijn. Ongeveer 90,000, dat is negen tienden der spoorweg-actiën, bevinden zich dan ook in Engelsche handen.

De vergadering blijkt uitsonderheid belegd te zijn om het groot aantal actie-houders, die te Liverpool en in de omliggende plaatsen gevonden worden, den verkeerden dunk te ontnemen, dien zij, sedert eenigen tijd, omtrent de werkzaamheden van het bestuur der maatschappij, en de waarde der actiën, hadden opgevat. Tot bereiking van dat doel waren de Londensche directeuren overgekomen, en gaf hun voorzitter, de heer *W. J. Chaplin*, eene menigte opheldering, onder anderen wegens de oorzaken, die de voltooijing van den zijtak tusschen Rotterdam en Utrecht vertraagd hadden, maar die nu grootendeels uit den weg zijn geruimd, zoodat het werk met spoed zal worden voortgezet. Volgens een rapport, [illegible] dat gemelde weg en materieele gereed kan zijn, in ware zich onvoorziene bezwaren in de schikkingen met de grondeigenaars mogten opdoen.

De heer *Chaplin* wijdde bij deze gelegenheid grooten lof aan de besturenders der maatschappij in Holland en aan haren advokaat of solliciteur, mr. *Lipman*.

Utrecht, 28 febr. De heer officier van justitie, mr. *C. L. de Vos*, heeft den 5den dezer zijne conclusie genomen in zake van den heer *Outgens van Waveren Panceras Clifford*, welke zaak alhier veel opzien verwekt heeft, en geconcludeerd: »dat het der regtbank behage, om, zonder acht te slaan op des eischers incidentele conclusie, bij replijk genomen, immers in allen geval hem daarin niet ontvankelijk, of wel ongegrond verklarende, den eischer in de door hem ingestelde registordering niet-ontvankelijk te verklaren, met verwijzing van denzelven in de kosten van het regtsgeding." Het blijkt uit de proces-stukken, dat de eischer zich te Batavia bevond, tijdens zijn vader, in 1827, te Bennekom, dat, op verzoek van eenen der gedaagden, de Utrechtsche regtbank den 21sten april 1828 dien boedel vacant verklaard en curators benoemd heeft; op grond waarvan de goederen dier nalatenschap, waaronder de heerlijkheden [illegible] bij [illegible] ge Wilnis zijn verkocht, welke thans door den eischer van de curators worden teruggevorderd.

Arnhem, 2 maart. Uit de »*Utrechtsche Avond-Post*," van heden, nemen wij het volgende berigt over: »Bij arrest van het provinciaal gerechtshof van Gelderland, in raadkamer vergaderd, van den 25sten februari jl., is *Jan ter Linde* verwezen naar de correctionele regtbank te Zutphen, ter zake, van: 1o. lasterlijke aantijging tegen *Maria Wiegerink*, als hebbende eene valsche verklaring gedaan, die, indien dezelve waarheid bevatte, meergenoemde *Maria Wiegerink* aan valsche getuigenis zoude doen schuldig zijn;

2o. laster tegen dezelfde *Maria Wiegerink*, door haar in eene herberg van onzedelijke daden valschelijk te beschuldigen;

3o. laster tegen den kantonregter van Groesbeek,

door aan denzelven in het openbaar valschelijk ten laste te leggen [illegible] *Wiegerink* f 300 zou hebben beloofd of gegeven, om den kapellaan *C. Gepkens* te beschuldigen.

Naar men vernomt, is uit het onderzoek geresulteerd:

a. dat *J. ter Linde*, ten zich aanvankelijk als dader van den op *Maria Wiegerink* gepleegden aanslag te hebben opgegeven, aan eenen geestelijke te Haaksbergen heeft beleden, dat deze opgave was eene onwaarheid; dat hij daarna met eenen welbekenden advokaat gedurende anderhalf uur alleen in eene kamer heeft gesproken, en dat die advokaat, na dit onderhoud, bekend heeft gemaakt, dat *J. ter Linde* op nieuw erkende de dader te zijn;

b. dat *J. ter Linde*, omtrent de omstandigheden, na de door hem afgelegde verklaring, ruim van geld is voorzien geweest, zonder iets voor dat geld te doen;

c. dat de opgaven van *J. ter Linde* zijn vol tegenstrijdigheden, in lijnregten strijd niet alleen met de beëedigde verklaringen van de vroeger gehoorde getuigen, maar zelfs met de opgave van *Christiaan Gepkens*;

d. dat hij, aangezocht om de plaats van het wapengevallene aan te wijzen, dit niet heeft kunnen doen, maar zich meer dan 1000 ellen afstands hierin heeft vergist;

e. dat hij het instrument, waarmede de aanslag is gepleegd, zeer weinig heeft kunnen beschrijven; dat hij hetzelve slechts één palm lang heeft geraamd, terwijl hetzelve meer dan drie palmen lang is;

f. dat, terwijl door *Gepkens* is opgegeven, dat de aanrander eenen zwaren baard had, *J. ter Linde* heeft verklaard zijnen baard te hebben afgeschoren, zoodat het niettemin kenmerken, dat hij minder eenen baard heeft gehad;

g. dat, door de eensluidende verklaringen van vijf getuigen, het volledig is daargedaan, dat *J. ter Linde* zich [illegible] gedurende den dag van den 26sten juli (waarop de aanslag is gepleegd) te Haaksbergen heeft bevonden, en dus te Groenlo niet heeft kunnen zijn;

h. dat *J. ter Linde* dus ook tot de algeheele bekentenis is gekomen, dat zijne gedane opgave is leugenachtig; dat hij *Maria Wiegerink* nooit vroeger heeft gekend of gesproken; dat hij op den 26sten juli niet te Groenlo is geweest, hebbende hij geweigerd de personen te noemen, op wiens aanzoek hij zich als de dader heeft opgegeven, ten einde geene anderen ongelukkig te maken.

Later moet hij zich uitgelaten hebben, dat men hem zoo veel geld had beloofd, dat hij koets en paarden zou kunnen hebben, maar dat hij dezelfden niet langer kon volhouden.

Men geeft grooten lof aan den ijver en de activiteit van de regterlijke ambtenaren te Almelo, die veel hebben toegebragt, om het bedrog te ontmaskeren. — Nu schijnt men te willen verspreiden, dat *J. ter Linde* vlagen van krankzinnigheid heeft; — doch, hoe dit zij; bij iederen onbevooroordeelde zal de door hem gedane verklaring nu wel geen het minste geloof meer verdienen; — maar zal men hierin veeleer zien eene mislukte poging, om *twijfel* te doen ontstaan daar, waar geen twijfel bestaat, of regtens zelfs mogt worden verondersteld."

Ingezonden stukken.

[illegible] Journal de la Haye.

Het is dan met ons, nakomelingen der mannen, welke in de 17de eeuw aan het hoofd stonden van verlichting en vooruitgang, zoo ver gekomen, dat onze regering, hare roeping verloochenende, of, liever, niet kennende, onze geringe macht, onzen nietigen invloed in Europa [illegible] tracht te maken aan alles wat verlichting en vooruitgang vijandig is. Of zijn de artikelen, waarin het vernietigen van Kraków's onafhankelijkheid verdedigd wordt, in ons regerings-blad opgenomen, zonder voorkennis van onze ministers geschreven? God geve, dat zulks waarheid zij! God geve, dat geen vrije Nederlandsche mannen zich verlaagd hebben, de ongelukkigen te belagen, die, zaamgenepen door de mogendheden, welke slechts in slavernij hun heil zoeken, met opgeheven hand de ontwikkeling van het menschelijk geslacht trachten te belemmeren; Europa met nieuwe middeleeuwsche duisternis, of, nog alimmer, met eene tartaren-heerschappij bedreigen. Maar, helaas, twijfel is hijna onmogelijk! Of wordt hun dagblad zonder hunne voorkennis geschreven? Is de Belg, die met ons geld betaald wordt, onbegrensd genoeg, stukken te plaatsen, zonder last van zijne betaalheeren? of zijn deze te traag om de geleverde waar te keuren? Waarachtig, dan worden onze belangen slecht bewaarlijgd. Immers de belastingen vallen zwaar in het land der vaderen: — getuige het de armen-besturen; getuige het Noord-Amerika, waar onze, door ellende uitgeworpene medeburgers eene toevlugt zoeken; getuigen het onze gevangenissen, zoo dikwerf met bewoners gevuld, die steelden om brood te verwerven; getuigen het vooral de vermagerde schimmen in dorp en stad, die men door belastingen geschikt voedsel onthoudt! En van het geld, aldus door de ellende des volks bijeengebragt, wordt aan een Belg gegeven, om, zoo genzaamd, onze belangen te verdedigen, maar in plaats van dat — ik zwijg van het andere — in plaats van dat, verdedigt hij de laatste acte van Polens verdeeling!

Ik gevoel eene te onbegrensde verachting voor den man, die aldus ons volk, ons bestuur bespeelde, om over zijn gedrag te spreken, ware het niet, dat het buitenland in den waan konde geraken, dat Nederland zulke monstruositeiten goedkeurde.

Om dit te voorkomen, vat ik de pen op ten einde den huurling te logenstraffen, zoo luide mogelijk te verkondigen, dat de daad, die het ongelukkige Krakau in slavernij dompelt, in ons land verafschuwd wordt. Om, zoo luide mogelijk, te verkondigen, dat het ongelukkige Polen, door iederen Nederlander diep beklaagd maar in zijne vernedering bewonderd wordt, omdat het niet wanhoopt, in spijt van het ruwe geweld, in spijt van de uitgezochte wreedheden.

Eere den martelaren, die, hoewel bezwijkende, hier blijven gelooven in hunne zaak; die volgaarne zichzelve ten offer brengen aan het vaderland, en onein dig verheven boven hunne onderdrukkers, eens hier op aarde door de geschiedenis, en reeds nu, aan gindsche zijde van het graf, als overwinnaars begroet, den heiligsten strijd streden, niet alleen voor hun land, maar voor ons allen, die gelooven, dat de bestemming van ons geslacht vooruitgang, ontwikkeling is. Verheffend is ook voor iederen Nederlander het edele schouwspel, dat Polen aanbiedt; en ieder, die het in dezelfs oorzaken en gevolgen gadeslaat, gevoelt zich-zelven verhoogd en gerust gesteld; want wanneer, bij de geringe materiële kracht van de ongelukkigen, hunne zielskracht in staat is de heerschers van half Europa in gestadige onrust te houden, — wat zouden zij dan vermögen, wanneer zij eindelijk het vrije deel van Europa in ketenen wilden slaan?

Polen leert het ons, dat vaderlandsliefde meer is dan alle gedresseerde slaven van half Europa. Maar dat in ons land de meesters van deze beenden voorspraak vinden; meesters, die zich verbeelden, dat het menschdom bestaat ten hunne behoeve, — dat is eene van die onbegrijpelijke verschijnselen, welke men niet zou kunnen gelooven, zonder ze te zien. Of zoude men niet met dezelfde reden, de vernietiging van onze onafhankelijkheid kunnen verdedigen? Wat zoude de door ons bezoldigde Belg antwoorden in zijn blad, wanneer morgen een koerier de tijdings in den Haag aanbragt, dat ons land aan Pruissen, onze bezittingen in Indië aan Engeland toegewezen werden? Doch deze vraag is zot, want het antwoord is duidelijk: hij zoude, om consequent te zijn, ons bewijzen, dat zulks [illegible] verhoogde zorgen en trakteren van een Pruissisch beambte! Maar wat zouden onze ministers doen? zij, die Krakau's val zoo uit niet dien weigerden aanzagen, ten minste toelieten, dat men voor ons geld deze schending van het volkenregt verdedigde? Zouden zij, als in 1810, stil uit elkander gaan en hunne inkomsten verteren, of misschien ondergeschikte posten aannemen van onze onderdrukkers? God weet het! maar zij geven tot zulke vermoedens aanleiding, zij, die geenen wil hebben waar het onze belangen, waar het de belangen der menschheid geldt. Maar dit is zeker, dat, mogt het volk door zijn bestuur verlaten worden, er in ons nog kracht is en leven, en dat niet, gelijk in 1810, in 1850 Nederlands vernietiging bloedeloos zoude volgen, als de inlechtenis-neming van eene bende dronken straatschenders.

Die kracht en dat leven aan te wakkeren, was de pligt van ons bestuur. Maar in plaats van dat, iedere uiting als vijandschap, iedere afwijkende meening als poging tot oproer aan te merken, en zich-zelve aan te sluiten aan die partij in Europa, welke alleen ons kan belagen niet alleen als volk, maar ook als leden van het groote Europesche gezin, — dat is hun streven en waartoe het leiden zal, het is duidelijk; gelukt hun pogen, wij zijn dan weldra zedelijk dood, om spoedig, even als Krakau, tegen regt en billijkheid slaven te worden van den eersten, die het lust ons in bezit te nemen. Dat te voorkomen is dure pligt; daartegen te waken gebiedt alles, wat in ons is. Dat dus een begin gemaakt worde met het schandblad te verbannen uit Nederland, hetwelk in dezelfs kolommen, als bij anticipatie, ons vonnis uitsprak; dat geen Nederlander zich verwaardige tijd en geld te verspillen voor het ellendig geschrijf van een overgeloopen Belg, maar dat insonderheid onze vertegenwoordigers betoetten, dat het bloedgeld der natie aan zulke voorwerpen besteed worde.

F.

Een vriend van waarheid aan den „Vriend van regt."

Audi et alteram partem.

(*Zie Arnhemsche Courant van 12 februari jl. no. 38.*)

Onaangenaam werd ik en (ik twijfel er niet aan) velen, wellicht allen onzer, getroffen bij het lezen van het artikel in de *Arnhemsche Courant*, getiteld: „*Over de officieren van gezondheid*," zoo het heet in het belang van het gouvernement en van genoemde geneeskundigen. Ik nam al dadelijk het besluit, dit artikel niet geheel met stilzwijgen te beantwoorden: — hoe goed het ook dikwerf is, dergelijke ongerijmdheden, als welke dat stuk bevat, onbeantwoord te laten, zoo kon ik toch nu niet nalaten, mijne stem te verheffen, om diegenen, welke met de geheele toedragt der behandelde zaken minder goed bekend zijn, in te lichten, in hoeverre de steller al dan niet der waarheid te kort doet. Men mogt soms denken, dat de officieren van gezondheid werkelijk zoovele grieven hebben en wezenlijk meer hunnen lot zoo deerlijk, als hij door den steller wordt afgeschilderd. En ofschoon wij niet begrijpen, waarom en met welk regt den *Vriend van regt* zich onzer aantrekt (tenzij het waar zou zijn, dat hij ons eenige gift uit te braken en vroegere wraak te koelen), zoo willen wij ons toch wel een oogenblik verledigen, om hem tevreden te zijnen, ten einde hij eene nieuwe waarheid, onder het oog te brengen, ware kwetsende uitdrukkingen te vermijden en tevens om hem te verzoeken, zich niet meer met het lot der officieren van gezondheid aan te trekken, maar liever in zijne vergeten hoekje verborgen te blijven leven.

In de eerste plaats en wel voornamelijk hinderden mij de uitdrukkingen, gebezigd tegen het hoofd der geneeskundigen dienst. Waarlijk, *Vriend van regt*, gij kent den man niet, dien gij beoordeelt en veroordeelt, en ge kent evenmin den geest der officieren van gezondheid, de hoogachting, die zij hem toedragen, indien ge vermeent, dat uwe woorden weerklank bij ons vinden. Integendeel, ik ben overtuigd, in mijne ziel overtuigd, dat zij ons allen gegriefd hebben; — en waarlijk ik zeg niet te veel! Wij, die nu reeds 6 jaren het geluk hebben, dien oorspronkelijken man als het hoofd van ons personeel te zien, die dagelijks onder ons [illegible] zorgen daar heenen strekten, om ons tot te verbeteren, hoe ook menigmaal door zijnen invloed en zijne behandeling de geneeskundige dienst op eene hoogte is gebragt, waarop ze nimmer was en waarop ze zoo zeer aanspraak heeft, die zien, dat hij nog altijd, zoowel in het onderwijs en de opleiding der kweekelingen, als ook in het uitoefenen den dienst, voortgaat met verbeteringen daar te stellen, — wij zeg ik, kunnen geene enkele (wij zeggen het met de hand op het hart en, wij zijn overtuigd, wijbekennige handelwijze van zijne zijden geen hoogschattingen gaat in den weg), dan mij, neen, hem in zijne waarde hebben leeren kennen en liefhebben; dit, en zijn, dank zij voor zoovele moeite en zorgen, ten voordeele van anderen besteed? Moet 's mans naam daarom door een of anderen wangunstige bezoedeld worden? Dit kon ik niet dulden en daarom wil ik in het kort de grieven toelichten, die den officieren van gezondheid [illegible] aanleiding tot dezen.

Allereerst dan vraag ik, of het personeel, uit welk bestaat de dezer rijke kweekschool voor militaire geneeskundigen, onderrigt te geven, waardig is die betrekking te bekleeden? En wij antwoorden, dat men immand moet zijn als de heer [illegible], om zoo goed eene menschen te kiezen. Niet dat die heeren juist [illegible] als men [illegible] de maatschappij in pacht heb-

ben, — neen, er zijn meer kundige officieren van gezondheid. Of er, echter, onder ons zijn, in staat om beter te doceren, dat betwijfelen wij.

Gelukkig, dat onze »*Vriend van regt*" nimmer die betrekking bekleed heeft! — het zou er dan ongelukkig hebben uitgezien met het nu te regt hoog geroemde onderwijs te Utrecht. Waarlijk, indien het doceren bestond in het dictaten compileren, om die gedurende twee uren per dag op te dreunen, — het was dan niet noodig, om zoo zoo vele kundige mannen op den leerstoel van hoogescholen, enz. te plaatsen? Gij zijt een ondankbaar leerling, »*Vriend van regt*"! en zult zekerlijk nimmer meerdere leermeesters nimmer grootere achting hebben toegedragen, indien ge onderstelt, dat het zoo gemakkelijk is een goed onderwijs te geven. Daartoe behoort meer dan 2 uren collegie te geven; dit is trouwens reeds een te zeer bekend, dan dat ik mij daarbij verder zal ophouden.

Het ward daarom allerwe toegejuicht, dat eenigen dier heeren onderwijzers voor de meerdere moeite en zorgen, welke zij aan den dag hebben gelegd om aan de van hen gevorderde eischen naar waarde te beantwoorden, beloond werden; en ofschoon wij eenige mannen onder ons tellen, die ik reeds lang zoo gaarne beloond had gezien en op wier borst wel een ordelint mogt prijken, zoo valt het onze »*Vriend*" wel willen toestemmen, dat de heer BECKERS geene decoratien uitdeelt. Voorts heeft niemand er zich ooit aan kunnen ergeren, dat die heeren des zomers in den vacantie-tijd verlof bekomen met behoud van traktement, en het is niet meer dan billijk, dat zij, na inspanning van den geest, gedurende een geheel jaar, eenige weken uitspanning kunnen nemen. Of wilde de »*Vriend van regt*" die heeren nimmer verlof geven? immers gedurende den cursus valt daaraan niet te denken.

Onder de grieven van een anderen aard, den officieren van gezondheid aangedaan, telt de »*Vriend van regt*" onder anderen die, dat er van mei tot november geen verlof kan aangevraagd worden, tenzij om *hoogst gewigtige redenen*. Niemand zal dit afkeuren. Het zijn de maanden, waarin de fetelingen onder de vaccinen zijn, en waarvoor meerdere drukten in de garnizoenen plaats hebben. Dan moet ieder op zijnen post zijn, en zij (zoo als ik er velen ken, en tot welk aantal zekerlijk onze »*Vriend*" behoorde) zij, die ieder oogenblik tot raadsle van anderen, welke hunne dienst moesten vervullen, dan verlof gebruik maakten, mogen dit besluit afkeuren, — hij, die zijnen pligt kent, vond het voorzeker goed, dat er op die wijze eens een einde kwam aan het vragen van verlof in tijden, wanneer het er op aankomt om de handen uit den mouw te steken.

Dit besluit is gevolgd door een ander, waarbij den officier van gezondheid duidelijk kenbaar gemaakt, dat het gouvernement geene schadeloosstelling toestaat voor reis- en verblijf kosten, indien hij verlof wenscht te bekomen en de drukten in zijn garnizoen van dien aard zijn, dat hij door een ander moet vervangen worden. Indien hierin iets onbilijks gelegen is, dan is het slechts voor hem, die alleen in een garnizoen is, doch behalve dat die garnizoenen niet vele zijn, zoo ben ik te zeer overtuigd van de regtvaardigheid van den inspecteur-generaal, dan dat ik kan onderstellen, dat hij een' zoodanigen officier van gezondheid zou weigeren, om nu en dan van een verlof gebruik te maken, zonder dat hij zelf zijnen plaatsvervanger gelijkelijk behoeft te beloonen. Doch — aangenomen dat dit besluit eene grief is — zoo geeft dit onzen »*Vriend*" geen regt, om van schandelijke en willekeurige vexaderingen bij de geneeskundige dienst te spreken; want wie is daarvan de oorzaak? wien moet men gelooven worden? Geenszins den man, wien deze »*Vriend van regt*" zijne beschrijft, daar het eene dispositie is van Z. Exc. den minister van oorlog.

Wat verder de aanmerking betreft aangaande den raad, waarmede de officier van gezondheid vereerd worde, zoo moet ik onzen »*Vriend*" toestemmen, dat de inspecteur-generaal van de geneeskundige dienst de bevoegdheid moet hebben, dit de van hem heeft gekregen door het 4de artikel van het reglement, hetwelk door den stuller bedoeld wordt.

Voor eenen soldaat, die naar zijne bestemming *marcheert*, is het doelmatig, dat hij niet meer dan 5 vroegdags behoeft af te leggen; een officier, echter, moet op eene andere wijze [illegible] De [illegible] tegenwoordigheid vereischt, dringend wordt vereischt, had ik niet veel meer tijd noodig, dan om mijne lezers te pijpen en mijne vrienden een paar woorden toe te voegen; — doch bestond er geene reden om spoorvol spoed te maken, dan had ik altijd nog 2, 3 à 4 dagen voor mij, en dit is dan ook ruim genoeg. Ik ben verzekerd, dat ieder officier van gezondheid zoodra de wijze zal verplaatsen. De inspecteur-generaal heeft, dadelijk bij zijne benoeming tot chef der geneeskundige [illegible] van die verplaatsingen, welke door de [illegible] bij geschieden, aan de gedane uitdeelingen [illegible] lijk waren, een einde gemaakt, en het [illegible] dat er veel meer activiteit in het korps kwam, want het zij met eerbied en hoogachting voor den braven en kundigen man gezegd, er heerschte eene groote mate van luiheid en onverschilligheid. — De minister van oorlog schijnt, echter, het [illegible] van den heer BECKERS niet [illegible] te hebben, want — en dit [illegible] de »*Vriend van regt*" niet te weten of met opzet te verzwijgen — een zeker tijd, bij besluit van Z. Exc., bepaald, dat voortaan geen officier der armée het regt heeft om 5 uren per dag af te leggen; hij moet integendeel van de gewone middelen van vervoer gebruik maken.

Dat eindelijk de wijze van bevordering door *concours*, onzen »*Vriend van regt*" niet doelmatig toeschijnt, wil ik hem niet kwalijk nemen; er zijn er meer, die daarop veel hebben af te dingen; — doch daarom mag hij het niet *onregtvaardig* noemen. Hij moge beloogen, dat de heer BECKERS daaromtrent verkeerde denkbeelden heeft, doch hij moet al wederom niet zeggen, dat het eene nietswaardige kleinigheid is, dat de officieren van gezondheid ook in de reglementen op dat *concours*, wordt ondervraagd, (waartoe voorzeker ook behoort, dat hij weet, hoeveel stroo een nachtleger meer bedraagt). Onze »*Vriend van regt*", die zoo veel schijnt te vergeten, vergeet zekerlijk ook nu, dat het een *eerste* pligt van den militairen geneeskundige is, voor de gezondheid van den soldaat zorg te dragen, dat vooral *hij* de *hygiéne* in haren geheelen omvang moet bestuderen en dagelijks in uitoefening brengen!

Men zou denken, dat ik hier optrad, om het *concours* te verdedigen; dit is, volstrekt het geval niet: — ik kan intusschen verzekeren, dat er ook mannen van kunde zijn, die vooral het laatst gehouden *concours* voor paarden-artsen allerminst goedkeurden. Volmaaktheid kan men van niet vorderen, zelfs valt er ten opzigte van dat examen wel wat af te dingen, — maar allengs zal men de gebreken inzien, die nog bestaan en ze verbeteren. In alien gevalle kan er niets regtvaardigers bestaan dan zulk een *concours*; ieder die weet, hoe het plaats heeft, zal mij dit toestemmen.

Ik kom ten slotte tot een punt, hetwelk onze »*Vriend*" als ter loops behandelt en dat ik tot het laatst bespaard heb, omdat dit het voornaamste is; en zoo wij grieven hebben aan te toonen, dan voorzeker is het dit — namelijk, dat de vacante plaatsen reeds sedert jaren niet worden aangevuld. Was het artikel van den »*Vriend van regt*" bestemd geweest, om hierop opmerkzaam te maken, zoo had ik mijne stem bij de zijne gevoegd, om te protesteren tegen die onverklaarbare onregtvaardigheid, ons aangedaan; doch nu de staller van hetzelve eenen persoon aanvalt, die alles moet ontgelden en wien alle grieven, waar of onwaar, worden toegeschreven, — keur ik zijn geschrijf ten hoogste af; want welke bewijzen heeft hij, dat die persoon er de oorzaak van is? Doch ik ga verder en durf verzekeren dat het zijne schuld niet *kan* zijn. Ik vraag een ieder niet vooringenomen te zijn en zich zelven bepaald af te vragen, of het mogelijk is, dat iemand, die sedert zes jaren zich onvermoeid beijvert, om den officieren van gezondheid de plaats en achting in de maatschappij, en meer bepaald in het leger, te bezorgen, die hun toekomt, met opzet de bevordering van eenigen hunner kan tegengaan? Er moest dan toch eene reden voor *kunnen* bestaan. En daarom vraag ik, *waarom*, welk belang heeft hij er bij? — Ik beken hierop het antwoord te moeten schuldig blijven; veeleer zou ik mogen vragen: »is het niet in zijn belang, dat er door bevorderlingen emulatie, lust en ijver worden opgewekt, die nu natuurlijk dagelijks afnemen bij allen, die hoop hadden een hoogeren rang te verkrijgen?

Ik weet niet wat de reden kan zijn — ofschoon ik ze wel vermoed, doch niet wil uiten — ben er echter zeker van om de boven vermelde redenen, dat het den heer BECKERS eene onaangenaam is, als ieder onzer, dat er — om welke reden dan ook — geene bevorderingen kunnen plaats hebben.

Ik vermeen hier in het kort aangetoond te hebben, dat de »*Vriend van regt*" zich met zaken bezig houdt, die hij niet kent, of wel verkeerd beoordeelt, — dat hij den naam van eenen man tracht te bezwalken, die hoogachting verdient en dien ik hoop, dat nog lang, zoowel in het belang van het gouvernement, van het leger, als ook van den officier van gezondheid, aan het hoofd moge blijven van de militaire geneeskundige dienst.

Een officier van gezondheid.

Advertentiën

Departement van Financiën.

Op Donderdag den 11den Maart 1847, des voormiddags ten 10 ure, zullen, door den Ontvanger der Domeinen te *Arnhem*, in overstaan van den te *Culemborg* residerenden Notaris, den Heer *J. C. VAN LEEUWEN*, ten Huize van de Wed. *VAN KEULEN*, te *Rijswijk*, publiek aan de meestbiedenden, voor den tijd van *drie* of *zes* jaren, worden VERPACHT:

Eenige perceelen BOUW- en WEILANDEN, gelegen onder *Maurik*, *Rijswijk*, *Ravenswaaij*, *Echteld*, *Lienden*, *Opheusden* en *Bien*; zooals dezelve breeder bij biljetten zijn omschreven en waarvan de conditiën ter lezing liggen ten Kantore van den bovengenoemden Ontvanger en Notaris, alsmede ten Huize van de Wed. *VAN KEULEN* voormeld.

† † † Men is voornemens, op Donderdag den 11den dezer, in de BANK VAN LEENING † † te Arnhem, te verkoopen:

De VERSTREKEN PANDEN over de Maanden October, November en December van het Jaar 1845.

Arnhem, den 8en Maart 1847.

TE HUUR

Om dadelijk te aanvaarden:

Een HEERENHUIS met TUINTJE, staande even buiten de Velper-Barrière, aan den Straatweg op *Velp*, bevattende *zeven* meest alle behangen en geschilderde BOVEN- en BENEDENKAMERS, KEUKEN, KELDER, ZOLDER, en meerdere GEMAKKEN.

Met *franco-brieven* te bevragen bij den Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*.

TE HUUR

Met Mei eerstkomende,

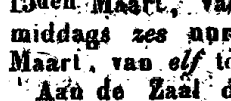

Te *Heteren*, in de *Over-Betuwe*, een HUIS, boven aan den Dijk gelegen en dus vrij van overstroming, met *drie* KAMERS boven, eene KEUKEN en verdere GEMAKKEN, als ook SCHUUR en STALLING beneden; verder ruime TUIN en BOOMGAARD. Het Huis heeft een levendig en fraai uitzigt op [illegible] en den Berg *Doorwerth*, en de *Doorwerthsche Bergen*. — In [illegible] met *franco-brieven* te bevragen bij den eigenaar *G. DE HARTOG*, te *Valburg*, bij *Arnhem*.

† † † Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te *Zutphen*, van den † † 10den December 1846, den 15den Februarij volgende op de grosse geregistreerd, is verstaan, † dat het huwelijk, den 27sten September 1837 gesloten tusschen *JAN LINTVELD*, Verwersgezel, wonende te *Zutphen*, en *JANTIEN POL*, zonder bekend werkelijk verblijf in het Koningrijk, wegens kwaadwillige verlating der laatste, is ontbonden.

Q. T.

L. A. J. W. SLOET,
Procureur.

Genootschap voor Landbouw en Kruidkunde.

De ELFDE TENTOONSTELLING VAN PLANTEN EN VOORWERPEN VAN LAND- EN TUINBOUW zal geopend zijn, in de Zaal naast den Schouwburg, van Zaterdag den 13den tot en met Maandag den 15den Maart, van des voormiddags *tien* tot des namiddags *zes* uur, uitgenomen Zondag, den 14den Maart, van *elf* tot *zes* uur.

Aan de Zaal der Tentoonstelling zullen bewijzen van toegang tegen 30 centen verkrijgbaar zijn.

[illegible]

J. COCK BLOMHOFF,
Secretaris.

»LE SAUVEUR."

BRAND-ASSURANTIE-COMPAGNIE,

gevestigd te Parijs.

Deze compagnie, als zich uitsluitend houdende aan de wetten en gebruiken in de *Nederlanden*, verzekert op gewone Hollandsche Polissen alle ROERENDE en ONROERENDE GOEDEREN, tegen bijzonder billijke, vaste Premiën, waarvan de tarieven, zoo als alle verdere informatiën, te bekomen zijn bij den Correspondent der compagnie,

C. HEIJDENREICH,
te *Arnhem* in de Kerkstraat.

† † † Te dezer Magazijn van den Heer *G. W.* † † *TERREL*, hoek van de Rijnstraat, te † *Arnhem*, is thans het Depôt gevestigd der TANDMIDDELEN, bereid door de *GEBROEDERS DENTZ*, Tandmeesters van HH. MM. den Koning en de Koningin en van HH. KK. HH. den Prins *VAN ORANJE* en Prinses *FREDERIK DER NEDERLANDEN*, enz. enz.

Liqueur Philogentique tot het conserveren en onderhouden der Tanden en versterken van het Tandvleesch, à *f* 3 50; *Mondspoeling* tegen *Scorbut* en *Rhumatieke pijnen* in den Mond en bijzonder tot het *bevestigen van losstaande Tanden*, à *f* 3; *Poudre Dentrifrice* et [illegible] *Poudre à la Rose*, à *f* 1; [illegible] *Tandpoeder*, à 50 centen; *Tand-Opiat*, à *f* 1. 50; *Tand-Elixer* tegen Kiespijn, uit Zinkingen voorkomende, à *f* 1.50.

A DONNER PAR MM.

THALBERG et VRUGT,

Lundi le 8 Mars 1847,

à la Salle du Concert.

On peut se procurer des billets d'entrée à *f* 1.50 chez Mr. *C. R. MARX* et le jour du Concert à la Salle.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 Maart 2 Ez. 6 Palm 5 Duim: gew. O.O. gr. 43 0.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.